

Amandus har ett förfärligt sjå
att hålla takten och upprätt stå.
Och Harald tränger sig stark och rå
till vrån där några från Forsnäs stå.

Det ges ett slag och det ges igen.
Och snart är ingen kamrat och vän.
- Slå till din jävel! - Jag minns nog än!
- Där fick den satan! - Å den! - Å den!

Allt blir en röra med skrik och skäll
och skrån och ovett och duns och skräll.
Man tjoar till och man får en smäll.
Och det är oppåt och lördagskväll.

Men efterhand blir det trist och slött.
Man vinglar hemåt förbi och trött.
Och allt som brände i blod och kött
och kändes styvt hänger slakt och dött.

Men här och där ibland snår och grus
hörs kjolar prassla och levs det bus.
Och sövda tungt i ett saligt rus
bärs fallna kämpar till tysta hus.